

Arbejdsløshedsfond end mangen anden Borger i Samfundet.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) og det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) for den Tilslutning, de i det store og hele har givet Lovforslaget, og jeg er ogsaa i det lykkelige Tilfælde at kunne takke det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) for det Tilsagn, han har givet om et Samarbejde indenfor Udvalget til Fremskaffelse af et Resultat med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. De Bemærkninger, der her er fremsat, skal jeg ikke i Enkelthederne gaa efter, idet Forholdet jo er dette, at det for et betydeligt Tals Vedkommende vil være naturligt at drøfte disse Punkter indenfor det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat. Jeg forstod jo vel, at det ærede 13de tingvalgte Medlem efter den Stilling, han altid har indtaget paa Socialdemokratiets Vegne, i dette Spørgsmaal maa erklære sig for at være en principiel Modstander af adskillige af Lovforslagets Bestemmelser; men naar det ærede Medlem siger, at han havde ment at kunne stole paa, at der vilde være gaaet en længere Tid, inden et Forslag til Ændringer i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring fremkom, end Tilfældet er, saa skønner jeg ikke, hvilken Ret man har til at anlægge en saadan Betragtning. Det er jo en Betragtning, som ogsaa fremførtes af det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen). Jeg ser slet ikke, at de ærede Medlemmer har nogen som helst Basis derfor, thi det er da klart, at selv om en Lovgivning bliver til som Udtryk for en Overenskomst mellem forskellige Partier, saa kan dette ikke gennem en 4-aarig Periode være en Hindring for, at man foretager Rettelser paa saadanne Punkter, hvor Lovens Bestemmelser skønnes at være ubetinget utilfredsstillende. Det vilde være en højst mærkværdig og farlig Konsekvens af en Overenskomst, om den skulde kunne hindre, at man paa Grundlag af indvundne Erfaringer i en vis Periode søgte Rettelser gennemført i et saadant Lovforslag.

Det, som er Hovedpunktet i Lovforslaget, er naturligvis Bestemmelsen i § 2 om at tilvejebringe forbedrede, mere effektive Kontrolregler, og jeg synes, at man fra socialdemokratisk og radikal Side skulde ophøre med Anbefalingen af en Fremgangsmaade paa dette Omraade, som ikke kan være grundet i en virkelig social

Hensyntagen eller i noget Ønske fra de Herrers Side eller fra de Partiers Side, som de repræsenterer, om at sikre Samfundet imod Misbrug af de Midler, som stilles til Arbejdsløsheds-kassens Disposition. Nu siger det ærede 12te Medlem for 6te Kreds, at med de Bestemmelser, som her foreslaas, vil man ulejlige en hel Mængde Mennesker til ingen Nytte, og man kan ikke gennemføre en Lovgivning, som paa dette Omraade paafører Borgerne Forpligtelser o. s. v. Det ærede Medlem skyndte sig ganske vist at erindre om, at han stod som Repræsentant for et Parti, der ikke tidligere har vist synderlig Skræk for at gribe ind paa mange forskellige Omraader og paalægge Borger-skabet Pligter. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: Hvad er det for en Flerhed af Personer, man nu vil lægge Pligter paa, og som ikke havde disse Pligter tidligere eller har dem i dette Øjeblik? Det synes jeg, det ærede Medlem burde oplyse, inden han fortæller, at den Kreds, som man stiller Krav til, vil blive udvidet. Men det vil vist blive det ærede Medlem meget vanskeligt at paavise, at noget saadant finder Sted. Sagen er den, at saaledes som Pligten for de paagældende, navnlig for Arbejdsgiverne, er udformet i den gældende Lov, maa det erkendes, at det vil være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt for dem at opfylde denne Pligt. Jeg var, da Forslaget gennemførtes i December 1921, paa det rene med, at her var Vanskelighederne. Men det var jo det eneste, som vi overfor de Herrer Socialdemokraters og til Dels de Radikales Modstand i denne Sag kunde trænge igennem med, og Forslaget, som blev gennemført, var jo ogsaa oprindelig stillet fra socialdemokratisk Side. Saaledes som Ordningen nu tænkes gennemført, vil jeg hævde, at den frembyder en særdeles betydelig Lettelse, i første Række for Arbejdsgiverne med Hensyn til Opsyldelsen af deres Pligt, men i Virkeligheden ogsaa for Arbejderne og derigennem en Sikkerhed udover den, der er tilvejebragt ved den nuværende Ordning, for, at man virkelig kan faa tilvejebragt en Kontrol paa dette Omraade, som er effektiv.

Nu sagde det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) bl. a., at jeg havde jo, da vi havde den samme Sag til Behandling mod Slutningen af forrige Samling, erkendt, at der ikke var Anledning til at mistænke Arbejdsløsheds-kassernes Ledelse for, at Misbrug dør gik i Svang. Det har jeg ikke blot udtalt ved denne Lejlighed, men ogsaa ved tidligere Lejligheder. Men